

যেতিয়া সময়বোৰ কঠিন

দ্বাৰা

মাৰ্ক মেকগী

প্ৰেৰিতসকল কঠিন সময়ৰ বিষয়ে জানিছিল। তেওঁলোকে প্ৰায়ে লিখিছিল যে ঈশ্বৰৰ সন্তানে কেনেদৰে সমস্যা আৰু বিৰোধৰ সন্মুখীন হ'ব পাৰে। ঈশ্বৰে আমাক নিৰাশাহীন ভাৱে এৰি নিছিল।

"এতিয়া কেৱল বিশ্বাসৰ দ্বাৰা জীয়াই থাকিব... এতিয়া বিশ্বাস হৈছে যিবোৰ বস্তুৰ বাবে প্ৰমাণ কৰা হৈছে, দেখা নথকা বস্তুৰ প্ৰমাণ।" ইব্ৰুচ 10:38 – 11:1

ইব্ৰুসকলক লেখকে তেওঁৰ পাঠকসকলক এক ডাঠ বিবৃতি দিছিল। তেওঁ লিখিছিল যে "মাত্ৰ" "বিশ্বাস" আৰু "বিশ্বাস" হৈছে যিবোৰ বস্তুৰ বাবে প্ৰমাণ কৰা হৈছে আৰু দেখা নোপোৱা বস্তুৰ "প্ৰমাণ" হৈছে "পদাৰ্থ"। প্ৰতিজন খ্ৰীষ্টানজানে যে মুক্তিৰ বাবে "বিশ্বাস" প্ৰয়োজনীয় ("অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰা আপুনি বিশ্বাসৰ যোগেৰে সংৰক্ষণ কৰা হয়"), কিন্তু আমাৰ বহুতে পাহৰি যায় যে "বিশ্বাস" হৈছে আমি পৃথিৱীত কেনেদৰে বাস কৰাৰ কথা। "বিশ্বাস"ৰ দ্বাৰা বাস কৰাটো অদ্ভুত বা অস্বাভাৱিক নহয়। ই হৈছে স্বাভাৱিক খ্ৰীষ্টান জীৱন। আমি সদা জীৱনৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণনিৰ্ভৰ নকৰোঁ, তাৰ পিছত পৃথিৱীত এই জীৱনৰ বাবে সম্পূৰ্ণৰূপে বা আনকি আংশিকভাৱে নিৰ্ভৰ কৰে। "বিশ্বাস"ৰ দ্বাৰা কেৱল জীয়াই থাকে।

উদাহৰণ স্বৰূপে, লেখকে এবেল, হনোক, নোহ, আত্ৰাহ, ছাৰা, এজাক, জেকব, জোছেফ, মোছা, বাহাব, জিডিয়ান, বাৰাক, ছেমছন, জেফথা, ডেভিদ, চেমুৱেল আৰু পয়গম্বৰউল্লেখ কৰিছে। বিশ্বাসৰ মাধ্যমেৰে এই লোকসকলে "বশ ৰাজ্য, সৎকাৰ, প্ৰতিশ্ৰুতি প্ৰাপ্ত কৰিছিল, সিংহৰ মুখ বন্ধ কৰিলে, অগ্নিৰ হিংসা বন্ধ কৰিলে, তৰোৱালৰ কাষৰ পৰা পলায়ন কৰে, দুৰ্বলতাৰ পৰা শক্তিশালী কৰা হৈছিল, যুদ্ধত বীৰত্বমূলক কৰা হৈছিল, এলীয়েনসকলৰ শক্তিউৰণলৈ ঘূৰি গ'ল। মহিলাসকলে তেওঁলোকৰ মৃতক পুনৰ জীৱনলৈ লৈ গৈছিল: আৰু

আনসকলক অত্যাচাৰ কৰা হৈছিল, প্ৰসন্ন গ্ৰহণ নকৰা; যাতে তেওঁলোকে উন্নত পুনৰুত্থান প্ৰাপ্ত কৰিব পাৰে: আৰু আনসকলে নিৰপেক্ষ উপমৰ্গ আৰু কঁপাই ৰখাৰ বিচাৰ কৰিছিল, হয়, অধিক বাপু আৰু কাৰাগাৰৰ: তেওঁলোকক পাথৰ কৰা হৈছিল, তেওঁলোকক পাথৰ েৰে প্ৰলোভিত কৰা হৈছিল, তৰকাৰীৰে মৃত্যু হৈছিল: তেওঁলোকে মেমৰ ছাল আৰু গৰাখীৰ ছালত ঘূৰি ছিল; নিৰাশ হোৱা, পীত, পীত; (যাৰ বাবে পৃথিৱী যোগ্য নাছিল:) তেওঁলোকে মৰুভূমি আৰু পাহাৰত, আৰু পৃথিৱীৰ ডেন আৰু গুহাত বিয়পি ছিল। আৰু এই সকলোবোৰে বিশ্বাসৰ যোগেৰে ভাল প্ৰতিবেদন লাভ কৰাৰ পিছত, প্ৰতিশ্ৰুতি পোৱা নাছিল। ঈশ্বৰে আমাৰ বাবে কিছু ভাল বস্তু প্ৰদান কৰিছে, যে আমাৰ অবিহনে তেওঁলোকক নিখুঁত কৰিব নালাগে। সেয়েহে আমি সাক্ষীসকলৰ এনে এক মেঘেৰে ওলাই যোৱা দেখি, আমি প্ৰতিটো ওজন একগোট কৰোঁ, আৰু যি পাপে আমাক ইমান সহজে লগ কৰে, আৰু আমাৰ আগত নিৰ্ধাৰণ কৰা জাতিটো ধৈৰ্য্যৰে দৌৰিআহোঁ, আমাৰ বিশ্বাসৰ লেখক আৰু ফিনিষ্টৰ যিশুৰ ওচৰলৈ চাওঁ আহক; যি তেওঁৰ আগত নিৰ্ধাৰণ কৰা আনন্দৰ বাবে ক্ৰছটো সহ্য কৰিছিল, লজ্জাৰ বিৰক্ত কৰে, আৰু ঈশ্বৰৰ সিংহাসনৰ সোঁফালে নিৰ্ধাৰণ কৰা হয়।

ঈশ্বৰৰ অৰ্থ ইয়াত বুজাত সহায় কৰিবলৈ কেইটামান শব্দৰ সংজ্ঞা পাওঁ। "বিশ্বাস" হৈছে পিষ্টী। ই হৈছে "শ্ৰৱণশক্তিৰ ওপৰত আধাৰিত কৰি দৃঢ় সৈমান কৰা"। আমি যি শুনিছোঁ তাৰ দ্বাৰা আমি দৃঢ়ভাৱে প্ৰবোচনা কৰোঁ। আমি সন্দেহ নকৰাকৈ নিশ্চিত কাৰণ আমি জানো যে যি আমাক কয় সেয়ে হে সঁচা।

"পদাৰ্থ" হৈছে ভূপট্টচিহ্ন। ইয়াৰ অৰ্থ হৈছে "বাস্তৱ, নিশ্চিত, সাৰ, পদাৰ্থ, ভিত্তি, গৰাক্তি"। হিব্ৰু:3 ত, যিশু খ্ৰীষ্টক ঈশ্বৰৰ চৰকটাৰ টেছ ভূপট্টাচিহ্ন বুলি কোৱা হয়। তেওঁ ঈশ্বৰৰ

আখৰৰ "বাস্তৱৰ প্ৰতিনিধিত্ব"। যেতিয়া আপুনি ক্ৰীষ্টক দেখিলে, আপুনি ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ আখৰ দেখিছে। খ্ৰীষ্টক দেখা, শুনা আৰু অনুভৱ কৰিব পৰা গৈছিল। তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যৰ বাবে সঁচা আছিল। তেওঁ ঈশ্বৰৰ বাস্তৱ। সেয়েহে ই আমাৰ জীৱনৰ বস্তুৰ সৈতে। খ্ৰীষ্টত আমাৰ "বিশ্বাস" হৈছে আমাৰ "বাস্তৱ", আমাৰ "পদাৰ্থ", আমাৰ "গেৰাণ্টি"।

বিশ্বাস হৈছে "বাবে প্ৰীক্ষিত বস্তুৰ বাস্তৱ" (এলপিজোমেনন)। আমি "ইচ্ছাৰে আশা কৰোঁ" এইটো। আমাৰ জীৱনত বহুতো আবেগ আছে। ই ব্যক্তি, বিশ্বাস, চাকৰি, আনক সহায় কৰাৰ সুযোগ, বস্তু হ'ব পাৰে। আমি ইচ্ছাৰে যি আশা কৰোঁ তাৰ বাস্তৱ বিশ্বাস। বিশ্বাসৰ অৰ্থ হৈছে আমি যি আশা কৰোঁ সেয়া হৈছে "বাস্তৱ"।

বিশ্বাস হৈছে "দেখা নপোৱা বস্তুৰ প্ৰমাণ।" "প্ৰমাণ" হৈছে ইলগচোচ। ই হৈছে "পৰীক্ষাৰ দ্বাৰা প্ৰমাণ"। অভিযুক্তৰ বিৰুদ্ধে সত্যভাষিক প্ৰমাণৰ বাবে শব্দটো ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল যাৰ ফলত দোষী আৰু প্ৰতিৰোধ হৈছিল। "দেখা নাই" হৈছে প্ৰগমাটন অ' ব্লেপোমেনন। ইয়াৰ অৰ্থ হৈছে চকুৰে দেখা নাযায়। বিশ্বাস হৈছে আমাৰ শাৰীৰিক চকুৰে আমি দেখা নাপাওঁ তাৰ "প্ৰমাণ"।

যদি আমি কঠিন সময়ৰ সন্মুখীন হৈ আছোঁ আৰু যথেষ্ট আশা কৰোঁ যে বস্তুবোৰ আমাৰ পছন্দৰ বাবে উন্নত হ'ব, আমি কি কৰিম? আমি ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰোঁ। আমাৰ বিশ্বাস আছে। আমি আশা কৰা বস্তুবোৰৰ বাস্তৱ। আমি কি দেখিব নকৰোঁ তাৰ প্ৰমাণ।

"বিশ্বাস" একে সময়তে একেই ভাল আৰু কঠিন, সহজ আৰু কঠিন। আমি মানুহ। তাৰ অৰ্থ হৈছে আমি অসম্পূৰ্ণ আৰু প্ৰয়োজনীয়। আমি ভুল কৰোঁ। আমাৰ গৰ্ভধাৰণ কৰিছোঁ। আমি বস্তুবোৰ গভীৰভাৱে আঘাত কৰোঁ আৰু অনুভৱ কৰোঁ। আমি চিন্তা কৰোঁ। আমি গভীৰভাৱে যত্ন কৰোঁ। আমি বস্তুবোৰ তকৈ ভাল হোৱাটো বিচাৰোঁ। এই সকলো বোৰ উদ্বেগৰ মোকাবিলা কৰিবলৈ ঈশ্বৰে আমাক কি প্ৰদান কৰে? "বিশ্বাস।" তেওঁ কোৱা কথা আমি বিশ্বাস কৰোঁ। আমি সুধিছোঁ, তাৰ পিছত শুনক। আমি হৃদয় হেৰুৱাব নাপাওঁ।

আমি কেনেদৰে "বিশ্বাস-জীৱন" জীয়াই থাকিম? আমি ঈশ্বৰৰ কথা বিশ্বাস কৰি আছোঁ। আমি আগলৈ খোজ কাঢ়ি যাওঁ, এটা পদক্ষেপ। আমি আমাৰ যত্ন ক্ৰীষ্টৰ ওপৰত দিছোঁ কিয়নো তেওঁ আমাৰ যত্ন কৰে। আমি চিন্তাৰ সলনি প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ। আমাৰ বিশ্বাস আছে কাৰণ মোক্ষৰ মুহূৰ্তত ঈশ্বৰে আমাৰ হৃদয় আৰু মনত স্থাপন কৰা বিশ্বাস হৈছে কঠিন সময়ৰ মাজেৰে পাৰ হ'ব লগা "পদাৰ্থ" আৰু "প্ৰমাণ"। ই যথেষ্টতকৈ অধিক।